

Asarums MS, Ekratten den 22 september 2012

Tävlingsfakta

Nationell rallytävling på grus, ingående i rally-DM för Södra BF, DM för Smålands BF, SSRC samt Tinter Classic Rallycup.

Totalt 132,4 km, varav 5 specialsträckor på totalt 38,94 km..

Totalt kom 126 till start. 97 fick en placering i mål, 29 bröt, 23%.

Från vårt team deltog Gustav Tillgren med co-driver Peter Larsson i en VW Golf IV med startnummer 32. Service sköttes av Roland Karlsson.

I Grupp E startade 16 ekipage varav 3 A-förare, 4 B-förare samt 9 C-förare. Snabbaste i Grupp E blev A-föraren Stefan Ottosson, Vetlanda RRC i en VW Golf III, totalplacerad på 19:e plats med sluttiden 30.43,1.

Gustav och Peter bröt tävlingen efter avåkning på SS5, låg då på en andraplats i klassen, 1,08 efter Johan Edquist, SMK Hörby i en VW Golf II som vann klassen Grupp E B-förare totalplacerad på 40:e plats med sluttiden 31.54,9.

I Grupp E C-förare segrade Pär Johansson, Gullabo RC i en VW Golf II, totalplacerad på 34:e plats med sluttiden 31.44,4.

Totalsegrare blev Stoffe Nilsson, Hässleholms MK i en Subaru Impreza WRX ST med sluttiden 27.53,3.

Genomsnittshastigheter:

Stoffe Nilsson 83,6 km/t

Stefan Ottosson 75,9 km/t, t o m SS4 78,7 km/t

Johan Edquist 73,1 km/t, t o m SS4 76,9 km/t

Pär Johansson 73,4 km/t

Gustav Tillgren t o m SS4 73,2 km/t

Vi hade inte tur med vädret heller...

Det blev ett långsamt rally. Inte om man ser på banans upplägg med föredömligt korta transportsträckor, utan mer på rådande före. Det snorhala underlaget satte käppar i hjulen för många och rallyt skiljde verkligen agnarna från vetet.

Specialsträckorna var i princip de samma som när Ekratten kördes förra gången, 2010, i vilket fall som helst var det samma banlängd, men då körde Stoffe Nilsson tävlingen drygt två minuter snabbare. Rallyt är ett av de kortaste under säsongen men har garanterat det tjockaste nothäftet. 2010 vann dåvarande C-föraren Carl Ryke Grupp E och Gustav och Peter slutade sexa och tyckte att Ekratten var det roligaste de varit med om. Då, inte nu, det tyckte varken Ryke eller Tillgren när de summerade årets version av Blekingerallyt.

Det var ett jäkla regnande hela dagen och fästet var oberäkneligt. En som blev varse det redan efter dryga två kilometer på SS1 var Carl Ryke som parkerade på ett par stubbar efter att fästet plötsligt försvann mitt i en vänsterfyr som behagade nypa. Där blev Ekrattens förre segrare i Grupp E av med diverse framvagnsdetaljer. Han fick dock inte rekordet i "kortrally" den titeln knep C-föraren Björn Johnsson. Han höll sig visserligen på vägen men motorn gillade uppenbarligen inte den adrenalinstinne chauffören, utan gav enligt ryktet upp redan efter fem kurvor på SS1. Anna Larsson agerade notläsare i sin till Björn utlånade bil och hade enligt säkra källor oroat sig för hur notläsningen skulle gå. Den oron var helt obefogad då jag är övertygad om att hon läste felfritt så länge rallyt varade.

Jag har ingen aning om varför det blev sådana skillnader i tider i Grupp E. Kanske berodde det på däcken och fästet i det blöta underlaget. Redan på SS1 hade Johan Edquist lagt ribban bland B-förarna och prylade Gustav med mer än 15 sekunder. Jag misstänker att Gustav inte riktigt gillar när underlaget är halt i varierande grad, och dessutom krokigt och backigt. Gustav hade koll på Johans tid på ettan och beslöt att ta i lite mera på SS2 för att inte tappa mark. Det resulterade i en avåkning. Gustav kunde gunga sig upp igen ur diket men

tappade mer än 20 sekunder. Stryk av Edquist även på denna sträcka och Gustav var plötsligt mer än 40 sekunder efter. Klasskompisen Ryke försvann som sagt på SS1 och jag gissar att Simon Komulainen var ute och turnerade lite på SS1 även han, hans tid tyder på det. På SS2 körde Komulainen bra och fick häng på Gustav och plötsligt var Komulainen bara ett par sekunder efter.

Johan och Henrik fortsatte att flyga fram även på SS3 och SS4 och visade ingen pardon med vem som var den bästa B-föraren i Grupp E. När de gick i mål på SS4 hade de lika många sträcksegrar bakom sig och Gustav, som var tvåa i klassen, hela 1.08 efter. Det beryktade avåkarstället ca en kilometer från mål på SS4 Örseryd, var dubbelvarnat i noterna till publikens stora besvikelse och jag tror att de flesta tog sig genom denna feldoserade vänstertvåa utan allt för stora besvär. Gustav hade så här långt i tävlingen tappat 2 sekunder per kilometer mot Johan. Dessbättre hade han utökat försprånget till Komulainen till dryga 30 sekunder, så vid det här laget insåg han att någon klasseger idag var det inte tal om, och med Komulainen på betryggande avstånd, var det bara att ta sig säkert i mål på femman.

Nu blev det inte riktigt så. Efter ett några kilometers körning på SS5, över krön, 60, högertvåa som nöp, försvann fästet plötsligt och Golfen kanade ut i vänsterdiket, träffade något som fungerade som en språngbräda, och landade med fronten ovanpå en stor flat sten. De har inte bara stubbar i Blekinge, de har gott om sten också. Framhjulen hängde flera centimeter ovan mark så det gick inte att ta sig därifrån för egen maskin. Gustav försökte nå eventuell publiks uppmärksamhet och "tog tuten". Och han hade "tut" men ingen publik. Det hjälpte inte ens med "halleåu". Det var bara att placera ut varningstriangeln före krönet och ringa tävlingsledning och Herr Karlsson i nämnd ordning. Nu stod de lite olyckligt och det skulle passera cirka 70 bilar till så herrarna Tillgren och Larsson fattade posto bakom bilen i hällregnet för att varna och dämpa rallybilarnas hastighet. Det fungerade utmärkt på alla men när en dryg halvtimme gått, kom en bakhjulsdriven medtävlare som istället för att hejda sin framfart, växlade ner till tvåan och drog sig för fullt genom högertvåan med rejält ställ. Det resulterade i att Golfens akter fick en ordentlig smäll, bakljuset rök all världens väg och en stor plåtskada i höger bakskärm. Även den påkörande bilen fick skador på vänster bak. Nu hör det till saken att sådant kan hända i stridens hetta, även om vederbörande inte hade någon strålande placering i sikte, så är det lätt hänt i tävlingshetsen. Vad som däremot inte var riktigt lika bra var att den som körde på Gustavs bil inte visade hänsyn till att det stod två personer i ytterkurvan och viftade samt att han heller inte skrev något om incidenten i sin till tävlingsledningen inlämnade tävlingsrapport. Och det tycker jag är allvarligt. Fortsättning följer förmodligen.

Nu tar vi oss an dagens glädjeämnen istället. Efter en stundtals makalös körning med sin silvergrå Golftvåa, kunde bröderna Edquist kliva överst på pallen i Ekratten som bästa B-förare i Grupp E. Den placeringen var de verkligen värda efter den körningen. Simon Komulainen, som blev tvåa, var drygt två minuter efter. Det säger en del om Johan och Henriks tävlingsinstinkt. Det verkar som Johan trivs på halt underlag.

En som verkligen verkar trivas med krokiga vägar och såpat underlag är Stefan Ottosson. Har ni sett hans tider?? Det var dagens behållning där vi stod i hällregnet i slutet på SS5. Sista fyrhjulsdrivna hade just passerat när vi hörde nästa bil närma sig. Ottosson! Och det hade inte gått en minut ens! Stefan Ottosson flög fram! Undrar om han har flygcert? I vilket fall som helst landade han som totalt nionde bil på SS5 vilket egentligen är helt otroligt med en standard Golfrea! Visst, halt och krokigt och inga långa raksträckor och det

passar en motorsvag bil, men då kan man fråga sig vem som är duktigast på att köra bil?? Han har utnyttjat bilen och dess väghållning maximalt och där har vi andra i Grupp E mycket att lära. Stefan Ottosson slutade på 19:e plats totalt och det är i sig en bedrift, det må jag säga! I och med segern i Grupp E, knep han dessutom förstaplatsen i SSRC innan allt ska avgöras i finalen. Ett stort grattis säger vi alla till den sympatiska smålänningen. Tvåa bland A-förarna blev Thobias Svensson, 1.27 efter Ottosson, sedan Erik Bergman parkerat sin röda Golftvåa lite på sniskan mellan ett träd och en sten på SS4. Fram tills dess hade Bergman varit en mycket god utmanare till Ottosson men som sagt, det var halt.

Grupp E C-förare vanns av Pär Johansson som gjorde en finfin insats då han till och med körde snabbare än Johan Edquist. Visserligen rätt jämnt mellan dessa båda herrar, det skiljde bara drygt nio sekunder när de var tillbaks i Karlshamn. Bland de 40 första i resultatlistan finner vi inte mindre än tre Grupp E-bilar. Rätt otroligt och imponerande, eller hur?

Nu blir det lite garagearbete igen: front, eventuellt kylare, länkkarm, styrstag och så lite riktning och svetsning. Ny baklykta får det bli men vi hade inte tänkt att det skulle tas från vår lilla spargris.

För Evas om min del får vi tacka för den här säsongen, vi kan inte följa med till finalen i Växjö. Men vi ska hoppas att Gustav kan köra, då med Sebastian Ek i högerstolen. Själva får vi väl vänta till våren innan vi får komma ut i rallyskogen på nytt. Suck....

Dennis, s k teamchef dennis.tillgren@gmail.com 0708 229367